

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 104
MARTS
2021

Jūtu – tuvojas!

Šogad tas pavasaris mūs kaitina un ķircina. Te skatos – jau pirmie, zaļie asniņi, sniegpulkstenišu ziediņi, sniega rozes jau mostas. Bet, no rīta jau brāzmais vējš, kurš atnesis paprāvas sniega kupenas, ka grūti pat no mājas iziet laukā. Bet sirdī tā vien gribas pieskarties pavasarim, lai atkal sajustu prieku, mieru, maigumu. Pavasaris, kuru tik ļoti gaidām pēc aukstās ziemas. Vairāk saules, tā mūs iedzīvina, liek pasmaidīt, liek justies labi. Esam noguruši gaidot, esam piekusuši, bet zinu, ka pavasara iestāšanās mūs atspirdzinās. Tās vedīs mūs pretī sapņiem, radošumam. Aprīlī jau Lieldienas, jādodomā, ka tās būs kļūdas, pārdomu pilnas, bet ģimenes lokā svētkus svinēsīm. Sitūsīmies ar krāšņi krāsotajām olām, ripināsīm, paslēpsīm. Meklējam risinājumus, kā svētkus padarīt skaistus un īpašus, kurš gan cits tos var veidot un dot?

Pēc kā smaržo Tavs pavasaris? Mans smaržo pēc kūstoša sniega, pēc spilgtas saules gaismas, tik tikko izdīgušiem asniņiem. Pavasarī smarža piemīt itin visam; ūdens liekas atdzīvojis, un sauli, ienākot istabā, šķiet varu to satvert un sataustīt. Pastaigājoties mežā, lūkojos – egles, priedes, nemitot savu vizuālo izskatu, atkarībā no gadalaikiem... izskatās cēlāk, krāšņāk! Saules staru apspīdētās sūnas izskatās kā mīksta dūnu gultas, kurās tā vien gribās iekrist. Varbūt man tikai šķiet, jo pavasaris tik ļoti ir apreibinājis.

Šobrīd, kad tik ļoti nepieciešami vitamīni un imunitātes stiprinājums, vēlā pavasarī ievāciet priedes devumu un izmēģināt jaunu dabisku veselības līdzekļu pagatavošanu – putekšņu maišījumu ar medu, zaļo čiekuru sīrupu. Šie pagatavojumi noteikti noderēs!

Un mīļie, kas gan būtu pavasaris bez vitamīnu devas – kļavu un bērzu sulas? Veldzēsīmies un atspirdzināsim miesu un garu ar kļavu un bērzu sulām. Tās dos spēku un veselību. Būsīm

tuvāk dabai, tuvosimies dabai, iesmaržosim Latvijas zemes burvīgo smaržu. To var sajust pavasarī, jo zeme mostas no ziemas miega, gatavojas sējas laikam un visa dzīvā radība mostas. Ielpojiet pavasari, ielpojiet!

Priežu čiekuru sīrupa pagatavošana

Priežu čiekuri jāvēc, kamēr čiekuri vēl zaļi, mīksti. Ziemā būs pašu gatavotās zālītes pret saaukstēšanos, klepu, bronhītu.

Sastāvdaļas:

- 1 kg priežu čiekuru
- 1,5 kg cukura
- 1,5 l ūdens

Pagatavošana: 180 min.

1. Noskalo čiekurus aukstā, tekošā ūdenī.

2. Liek katliņā, pielej ūdeni. Vāra zem vāka, no burbuļošanas brīža kādas 20 minūtes pavāra, tad izslēdz. Ļauj 1 stundiņu ievilkties.

3. Pēc tam turpina vārīt un pieber cukuru. Vāra uz mazas uguns zem vāka, ja ir putas noputo.

4. Vāra 2 – 3 stundas līdz sīrups kļuvis sārts un čiekuri mainījuši krāsu.

5. Lej burkā. Var ar visiem čiekuriem, bet var arī laist caur sietiņu, lai nav biežumi.

Lai izdodas!

Laura

Krāsojam olas bez ķīmijas

Nenoliedzami krāsošana ar sīpolu mizām, zariņiem, mazām lapiņām un dažādiem ornamentus veidojošiem graudiņiem ir Nr. 1 olu krāsošanas metode. Un tomēr... tad, kad iedvesma ir atnākusi un izlēmusi ievilkt savā varā, var sanākt sagribēt pamēģināt ko jaunu. Te dažas idejas no interneta dzilēm.

Kā gan pareizi krāsot olas ar dabīgiem materiāliem, lai olas nepārsprāgtu un lai krāsa būtu dabīga.

- 0 Lai olu čaumala saglabātos vesela, līdz vārīšanās beigām – olas pirms vārīšanās 1 stundu vajag paturēt istabas temperatūrā. Ūdenim pievieno 1 lielu sauju sāls.
- 0 Lai olas nokrāsotos vienmērīgi, pirms krāsošanas olas vēlams attaukot – nomazgāt ar ziepju ūdeni vai spirtu.

Foto: Maija Strode

OLU KRĀSOŠANAS METODES

- 0 Sīpolu mizas. Pats populārākais un pieejamākais veids. Ar sīpolu mizām var iegūt krāsu no dzeltenas līdz sarkani – brūnām. Krāsa atkarīga no novārījuma koncentrāci-

Turpinājums 2. lpp.

- jas. Novārījums – sīpolu mizas aplej ar ūdeni un liek nostāvēties. Ja vēlas iegūt pēc iespējas spilgtāku, tad ņem daudz sīpolu mizu, aplej ar ūdeni un vāra 30 minūtes, pēc tam pievieno olas. Olas uzvāra un vāra 10 minūtes, izņem, aplej ar aukstu ūdeni un atdzesē.
- 0 Bērzu lapas – dzeltenas vai zeltainas olas. Novārījumu gatavo no jaunu vai kaltētu bērzu lapām. Bērzu lapas aplej ar ūdeni un nostādina 30 minūtes. Olas nomazgā, iegremdē siltā novārījumā, vāra 10 minūtes pēc uzvārīšanās, izņem un atdzesē.
 - 0 Jau novārītas olas ieberzē ar biešu, burkānu, spinātu sulu.
 - 0 Baltās olas liek katlā, pārlej ūdeni, pievieno 1 ĒK etiķa. Vāra 15 minūtes, kopā ar dabīgām krāsvielām: gaiši sarkanas – bietes, mellenes;

- gaiši dzeltenas – apelsīni vai citroni, burkāni;
dzeltenas – kurkumas saknes, valrieksta mizas;
gaiši dzeltenas – spinātu lapas, nātres;
zaļas – zaļie āboli;
zilas – violeto kāpostu lapas;
bēšas vai brūnas – kafija.
- 0 Ja pēc olu krāsošanas, olas atstāj tajā pat novārījuma ūdenī uz visu nakti ledusskapī, tad krāsa būs daudz spilgtāka.
 - 0 Slapjas olas apviļā sausos rīsos, ietin marlē, marles galus saņem kopā tā, lai ola tiktu stingri apņemta. Marli sasien ar diegu. Rīsiem ir jābūt stingri piekļautiem pie olas. Vāra sīpolu mizu novārījumā. Iegūst olas ar plankumiņiem.
 - 0 Lai iegūtu marmora olas, tad olām pielipina klāt saslāpinātas sīpolu mizas un apsien ar drāniņu.

- 0 Pirms vārīšanas baltās olas apsien ar dažādu krāsu dzijas diegiem. Tad iegūst krāsainu musturu.
- 0 Ārā salasa dažādus zaļumus. Tos piesien pie olas, izmantojot marli vai zeķubikses, stingri stingri apsien un vāra novārījumā.
- 0 Tāpat olas var nokrāsot ne tikai no ārpuses, bet arī iekšā. Olas vāra 3 minūtes, tad izņem, ar adatiņu, dažās vietās olu sadursta. Turpina vārīt stiprā novārījumā, pievienot krustnagliņas, kanēli un koriandru.
- 0 Pēc krāsošanas olas apziež ar speķa ādiņu vai eļļu, lai olas būtu spīdīgas.

VĒL DAŽI PADOMI NO

*Informācija no mājaslapas:
Krāsojam olas bez ķīmijas: Cāļa
virtuve (delfi.lv)*

Pavasara novēlējumi Kusas pamatskolā

Skolēnu pavasara brīvdienas (15. – 19. martā) iezīmēja nedēļu ilgu pārtraukumu mācību darbā. Nebija ne mājas darbu, ne tiešsaistes stundu, ne telefona zvanu. Tās sniedza nelielu atelpu visiem, kuri no sirds cenšas izdarīt uzdevumus. Bija vairāk laika doties ārā, stiprināt možumu pirms mācību gada noslēdzošā cēliena. Izskatās, ka šajā pavasarī klātienē skolā gan vairs neatgriezīsies.

Lielum lielais vairākums skolēnu ir iemanījušies attālinātā darba specifika. 3. un 6. klases skolēni veikuši valsts diagnosticējošos darbus latviešu valodā, matemātikā, dabaszinībās. Kāds piedalījies attālinātā mācību olimpiādē, vēl cits sevi pārbaudījis virtuālās sacensībās dambretē, šahā, velodrošībā. Dažādie izpaušmes veidi ļāvuši attīstīt prasmes darboties patstāvīgi.

Prieks par 6. klases skolnieci Laimu Zālīti, kura kļuva par laureāti Latviešu valodas aģentūras domrakstu konkursā „Mans grāmatplaukta stāsts”, uzrakstot emocionālu un izjustu darbu. Konkursa finālā piedalījās arī Emīla Vageļa un Samantas Vankinas domraksti. Apņēmīgi, ar uzvarām savā vecuma grupā divos attālinātās dambretes turnīros startējusi 2. klases skolniece Adele Kaceviča. Bet pirmajās „Baložu velodrošības” attālinātajās sacensībās godalgotas vietas ieguva Raivis Drozds (3. kl.) un Nauris Briedis (5. kl.).

Attālinātie pasākumi notiek no mājām, un neviens nekontrolē palīdzības saņemšanu no malas. Pats bērns un viņa ģimene ir arī sacensību tiesneši. Godīgās spēles principi jāapgūst pieredzes ceļā un pakāpeniski.

Tuvojoties mācību gada beigām, arvien vairāk jādomā par sekmīga rezultāta sasniegšanu. Pēdējos trīs gados mums bija izdevies izvairīties no skolēnu otrgadniecības. Ar papildus darbu vasaras brīvdienās sekmīgs vērtējums tika sasniegts visos problēmu gadījumos. Šogad situācija veidojas sarežģītāka, jo attālinātais darbs norit lielāko mācību gada daļu un slīpki ir iekrājuši nopietnus robus prasmēs un zināšanās. Pieredze rāda, ka ir viegli palīdzēt motivētam un centīgam skolēnam, bet visi, diemžēl, tādi nav. Pašlaik arī nav skaidrs, vai būs iespējama klātienē konsultāciju organizēšana vasarā. No otras puses, palikšana otrā gadu ir tikai maza epizode cilvēka augšanas ceļā un uz to jāraugās kā uz papildus iespēju.

Februāra sākumā noslēdzām šīs sezonas dalību Vislatvijas makulatūras vākšanas konkursā „Tīrai Latvijai”. Esam nodevuši otrreizējai pārstrādei 3206 kg papīra un kartona. Rēķinot uz vienu skolēnu, sanāk 47,85 kg, kas ir augstākais rezultāts Vidzemes reģionā. Paldies visiem konkursa atbalstītājiem!

Skolā aktīvi cenšamies izmantot

programmas „Skolas soma” līdzekļus. 1. semestrī daļu finansējuma izmantojām, izzinot Minhauzena pasaules, Motormuzeja un Amatas Mežabrāļu bunkura piedāvājumu rudens ekskursiju laikā. Daļu finansējuma izlietojām jau attālināto mācību laikā kultūras norišu iepazīšanai projektā „Kino visiem un visur Latvijā”, kā arī Ziemassvētku laikā izjutot Artas un Mikus Abaroniņu sagatavoto koncertprogrammu „Ziemassvētki apkārt pasaulei”. 2. semestrī, turpinoties attālināto mācību procesam, esam nolēmuši jau pēc marta brīvdienām piedalīties vairākos tiešsaistes un digitālā formātā veidotos pasākumos. 1. – 5. klase „dosies” uz burvju mākslinieku Pecolli veidoto cirka izrādi „Alise Brīnumzemē”, 7. klase iepazīs jaunatklāto Iluzionisma muzeju virtuālās izrādes laikā, bet 6., 8. un 9. klases jaunieši piedalīsies Laboratorium.lv nodarbībā, pētot kino specefektu radīšanu, piedaloties eksperimentos un noskaidrojot, cik būtiska kino mākslā ir fizikas un ķīmijas apguve.

Neskatoties uz apgrūtinājumiem mācību gada normālā ritējumā, esam saglabājuši veselību un darbaspējas. Tās arī varētu būt šā brīža vēlējums mums visiem – noturēties un sagaidīt vieglākas dienas!

Agris Sārs,
Kusas pamatskolas direktors

Būt laimīgam nozīmē daudz

Tiekos ar Ināru Akmentiņu, kad vēl visi epidemioloģiskie noteikumi pielāva tādu iespēju. Saņemu mīļus vārdus un brīnišķīgu fuksijas krāsas pelargonijas ziedu.

Viņa sirsnīgi dalās ar savu balkona puķu stāstu, jo tās viņu iepriecina katru dienu, prasa rūpes un uzmanību. Mīlākā puķe lillija, ko pieminot smaids ataudz Ināras sejā. Lillija pati par sevi ir cēla puķe ar izteiksmīgu ziedkopu un smaržu, ja to ienes istabā tā piepilda visu telpu un apreibina. Sarunas laikā atklājās, ka viņas pirmais vārds, ko maz būdama pateikusi ir „puķe”. Varbūt lillija un pirmais pateiktais vārds ir netieši saistīts ar to, cik ļoti Ināru šobrīd aizrauj puķes. Vēlējusies izmācīties par dārzkopi. Bet neparedzētu apstākļu dēļ bija jāpaliek mājās un jāatstāj mācības. Lai īsinātu dienas ritējumu, sēžot savā iecienītajā vietīnā, rokas vien nīrbot paņemt adīklīti, lai atkal ko skaistu uzadītu. Vajag izkustināt rokas un noadīt pa kādam zeķu pārim. Agrā jaunībā paticis arī zīmēt. Mājās glabājas bloks ar skolas laiku zīmējumiem. Mīl fotografēt, to nosaucot par savu hobijsu. Katru dzīves svarīgo mirkli cenšas iemūžināt fotogrāfijās. Fotografēt iemācījies brālītis, lai zinātu, kas kur jāspiež. Tās tik pašas priekams, un nekādus digitālos fotoaparātus un internetus viņai nevajagot. Tik vien, lai tiek attīstītas jau iemūžinātās fotogrāfijas un jauna filmiņa, lai var turpināt iemūžināt dzīves notikumus atkal un atkal. Mārtiņrozēs dziedājusi 12 gadus, bijušas daudz mīlākās dziesmas, bet uz doto brīdi grūti tās atminēties. Bērnībā paticis dziedāt ganot vecmammas 2 govīs, aitas. Uzkāpusi gobā, lai augstāk un tālāk skan. Lai visa Kārdzaba

Ināra mūsu tikšanās reizē.

dzird.

Kārdzaba bijusi Ināras bērnības dienu vieta, kura saistās ar skaistām atmiņām. Oļos „Jaunšēnos” pagājis jaunības laiks, dzīvojot un staigājot pa dažādām mīlām takām. Cilvēki nezina, ka tur ir bijušas krietni vairāk mājas nekā šobrīd. Tās tagad vairs nevar redzēt, jo ir apraktas zem zemes. Kad sākās meliorācijas ierīkošana daudzās mājas nolīdzināja. Cilvēkiem jāzina sava vēsture, pierādība dzimtajai vietai. Aiz katra cilvēka jāpaliek vēstures pēdām. Mēs katrs esam daļa no vēstures. Tikai to visu vajag celt gaismā un godā turēt. Tāpēc jauki, ka Millija dalījās savās atmiņās un Ināra varēja pierakstīt.

Tad Ināras dzīvesvietas maiņa aizved uz „Kaniņām”, tuvāk pie mammas, jo vajag palīdzēt un atbalstīt.

Draudzene Millija.

Tagad jau sešus gadus par savām mājām sauc jaunākās meitas dzīvoklīti, kura pati šobrīd mitinās Anglijā.

Vēlējusies iestāties Naukšēnos audēju novirzienā, bet dzīves piespēlējusi citu lozi, un oktobrī sākās mācības Dzērbenē, kurā izmācījās par mākslīgās apsēklošanas tehniku. Sestdienās svētdienās ceļš veda mājup apciemot mammu un vecmammu, kuras sarūpējušas lielu koferi pašu gatavotajiem labumiem, lai atkal var doties nedēļu prom no mājas.

Darba gaitas: 1. darba vieta Cesvainē par apsēklotāju, tas pēc skolas beigšanas, no Cesvaines ceļš ved uz Viesienas sovhozu, kurā Šļivka bijis direktors. Bet pēcāk darbojusies Kooperatīvā „Kaniņas” par apsēklotāju, tur par priekšnieku bija Andrejs Piekalns. Grāmatvede Maija Grāvīte. Inārai ir draudzene no Cesvaines laikiem. Sēklojot gotiņas „Dreikās”, satikusi draudzeni Raju, kura bijusi slaucēja, viņa bija izaudzējusi savā dārzīnā svaigus gurķus, pie pus maišiņa tikusi arī Ināra, tā aizsākusies viņu draudzība. Un šobrīd Raja esot

vismīlākā draudzene, ar kuru var doties pastaigās, izrunāties un pasmierties. Dažkārt dodas pie Millijas, bet tās tikšanās nesanākot tik bieži. Viena no tikšanās reizēm bijusi vērtīga, kur abas draudzenes sarakstījušas decembra numurā publicētos pierakstus par „Oļiem”.

Stāstījumā un šķirstot bilžu albumiņu, Ināras balsī jaušams lepnums, runājot par meitām, Dainu un Inītu, 5 mazbērniem un mazmazbērniņiem –

Šarlotti, Dženiferu, Hariju. Priecājas, ka ir iespēja šajā dzīvē piedzīvot mazbērnu augšanu, aiziešanu savās dzīvēs un mazmazbērniņu nākšanu pasaulē. Kā pati atzīts – ESMU BAGĀTA!

Vai esi laimīga? Smaidot skan atbilde – JĀ! Jo viss, kas dzīvē piedzīvots, ne mirkli nav nožēlots.

Intervija un foto **Laura Zariņa**

Bērnudārziņš turpina darbu

Gaisā jaušams pavasaris, sniegs sāk palēnām kust, veidojas peļķes, kurās rīta agurumā ir sazimējušās leduspuķes. Pavasari jūt, tāpēc vēlējos sazināties ar Silviju Čurksti, lai apvaicātos, kā klājas bērnudārzā. Apzinoties lielo noslodzi, kādu izjūt audzītes un viss personāls kopumā, PII „Sprīdītis” skatās gaismas virzienā.

1. Kā veicas darbs covid-19 laikā? Kādi apgrūtinājumi, pārbaudījumi?

Dzīvojam sarežģītā laikā. Nevienam nav gatavas receptes, kā šajā laikā pareizāk rīkoties. Mēs varam pukstēt uz valdību par pieņemtajiem lēmumiem, bet tur arī strādā tikai cilvēki. Valstī un mūsu pagastā šajā laikā visi ierēdņi un skolas strādā attālināti, bet pie mums, bērnudārzā, viss pa vecam. Pilnas grupas ar bērniem: dziedam, dejojām, mācāmies burtus un ciparus, baudām bērniību. Tikai bērnudārza vadītājai katru rītu ir pārbaudījums, vai visi darbinieki ir veseli, vai būs kas strādā, jo esam pārdzīvojuši jau arī karantīnu, esam bijuši kā kontaktpersonas un labi zinām, kādas sekas uz veselību atstāj pārslimots Covids. Izpildot jaunāko lēmumu, visi darbinieki katru nedēļu nodod siekalu testu. Ar 16. martu valdība lēma mazliet atslogot pirmsskolu piepildījumu, jo ar jauno, lipīgāko, Covid -19 paveidu slimība arī bērni.

2. Kādu atbalstu pandēmijas laikā saņem no pagasta pārvaldes puses?

Pagasta pārvaldei viņu pienākumi nemainās, vai tā ir pandēmija, vai nav darbiņi ir jāpadara. Attālākie bērni jānogādā bērnudārzā, jāsalabo mūsu nolietotie krēslīņi vai galdiņi, regulāri jāsauc palīgā, kad iziet no ierindas krāni vai kaut kas ar elektrību, sagādā dezinfekcijas līdzekļus un maskas, jo tos mums tagad vajag daudz. Jūtamies pasargāti un loloti. Paldies Reīnim un Aigaram!

3. Kas notiek saimnieču jomā, vai notiek savstarpēja sadarbība, jaunumi?

Jā, televīzijai ir liels spēks! Šis Īstās latvju saimnieces raidījuma dalībnieces slava vēl joprojām ir klātesoša. Pirms

dalības raidījumā, man pat prātā neienāca interesēties par seniem ēdieniem, kas raksturotu mūsu pagastu, bet tagad es varu uzklāt veselu ēdienreizi, kur uzkodas, pamatēdiens un saldaiss ir gatavot pēc autentiskām receptēm. Piemēram, man ir Grostonā un Viesienā pierakstīti varianti kā pagatavo klučkas. Pie kam tie atšķiras un garšo arī dažādi. Kā latvju saimniece ar senajām receptēm būšu iekļauta arī Madonas grāmatā, kura vēl tikai top.

Saimnieču raidījumā es piedalījos ar lienētu tautas tērpu, bet tagad man ir pašai savs, pašas šūts tautas tērps. Tikai lielais lakats ir pirktis, kaut gan aust protu pati, tomēr nav tik labas iemaņas, lai uzaustu lakatu.

4. Kādi plāni ir nākotnei?

Pēc ilgām un pamatīgām pārdomām un šaubām tomēr esmu iesaistījusies pašvaldību vēlēšanās, esmu sarakstā Vienoti Latvijai ar 7. numuru.

5. Kādu pienesumu tas varētu nest pagastam un bērnudārzam?

Esmu nelabojama mūsu pagasta patriote. Mana vīzija par šo brīnišķīgo vietu ir, lai te izskatītos un būtu viss tik sakārtots un ērts, ka te gribētu dzīvot ģimenes, audzināt bērnus, mācīties mūsu skolā un bērnudārzā un attīstīt uzņēmējdarbību, lai te ir darbs un dzīvesvieta. No 2009. gada, kad izveidoja Madonas novadu, no mūsu pagasta novada domē nav bijis neviena deputāta. Visi saprotat, ka bez naudas nevar uzbūvēt gājēju celiņu, nevar sakārtot bedrainās ielas pa Kusu, Lauterē ar melno segu mu pārklāt Viesienas ielu un daudz ko citu. Novada budžets ir liels, bet deķīti (budžeta naudu) uz savu pusi pavelk tas, kuram ir savs „runasvīrs”, kurš var aizlikt labu vārdu. „Sprīdītis” arī gaida uz lielākiem naudas līdzekļu ieguldījumiem, kā piemēram, sēta, kas iet gar plūmēm, teritorijai jauni vārti, jumts, kurš ir caurs. Ļoti gribētos kaukāza plūmju žoga apstādījuma rindas vietā

iestādīt dažādu šķirņu ceriņus. Kusas ainavai tas būtu brīnišķīgs akcents. Un ja vēl iztīra un sakārto Vitolu ielas diķi...

Visas riebīgās lietas kaut kad beidzās, galvenais visiem spēkiem jāmeģina saglabāt cilvēciskums, radošums, gaišs skatījums uz priekšdienām un pavasara talkā tiekamies Dārznīcas kalnā un veidojam paši sev burvīgāko parku pasaulē- mūsu Dārznīcas kalna parku. Un ieklausoties sevi jāsaka - JA NE ES, TAD KURŠ? JA NE TAGAD – TAD KAD? mūsu kopējo dzīves vietu – Aronas pagastu – padarīs par brīnišķīgāko vietu, kur dzīvot.

Šonedēļ Kusu apskrēja ziņa par Jāņa Ruņģa aiziešanu mūžībā. Cieņā noliecot galvu viņa vienkāršā cilvēka bagātā mūža priekšā, nāk prātā pirmā iepazīšanās ar viņu, kā apzinīgu Viesienas kultūras nama kora dalībnieku. Spilgtā atmiņā 1985. gada Dziesmu svētki, kad es kā jauna meitene, biju atbildīga par mūsu kori Rīgā. Viņa teicienu atceros: Tu stingrāk, meitēn, ar tiem vecajiem bukiem! Acu priekšā stāv viņa mūžīgi trausli mīlošā attieksme pret savu Veltiņu. Tāpat ir bijusi saskare ar viņu kā mākslinieku. Fascinēja viņa tušas darbi, kur mūsu pašu apkārtnē tādā mīlestībā parādīta. Nesenos gados vēlreiz liktenis saveda kopā, jo biju uzsākusi vākt foto liecības par Kusas neseno vēsturi. Man priekšā stāv viņa rokrakstā rakstītie Kusas pagasta viensētu nosaukumi un to īpašnieku vārdi un uzvārdi. Tās viņš bija sarakstījis un teica: Lai stāv pie tevis, to nedrīkst aizmirst. Fenomenāla bija viņa atmiņa rekonstruējot notikumus, cilvēku darbības cauri sarežģītajam pēckara periodam un prasme nenosodīt, bet, pasmīnot, secināt – TĀDI BIJA LAIKI...

Un galu galā kas ir mūžs,
Viens dzīpārs laika likteņpūrā
Viens mirklis un jau vēji pūš
No neatgriežamības jūras...

/O. Vācietis/

Dieva miers Tavām darbīgajām rokām!

Silvija Čurkste,
PII Sprīdītis vadītāja

Pavasariņi sveicieni Jūsmājās!

2021. gada 10. marts – Aronas pagasts ietīts baltā sniega segā...

Ļoti sniegiem bagātā ziemā mūs šogad nesteidz pamest un varbūt tas vēl šobrīd ir pat labāk, kamēr netiek dota zaļā gaisma dzīvības kūšanai dabā un vietās, kur varētu atkal tikties un darboties katrs pēc savām interesēm, vajadzībām un vēlmēm.

Nu jau ik pa laikam drusciņ parādās vientulības sajūta... Tu nāc uz darbu, izbaudot gan sniegu, gan aukstumu, gan pirmās pavasara vēsmas dabā, jo gluži attālināts darbs jau nesanāk. Ir jāparūpējas par mazajiem MC „1. stāvs” iemītniekiem, kuri gan neļauj pilnībā ieslīgt klusumā Kusas pamatskolas ēkai, kurā nu jau krietnu laiku kustību rada tikai skolotāji un darbinieki, jo bērniem un jauniešiem nav iespējas mācīties klātienē. Diezgan ilgs laiks ir pavadīts „Zūmojot”, jo attālināti ir notikušas gan bērnu nometņu vadītāju apliecības atjaunošanas nodarbības, gan apgūtas dažādas idejas, ierosmes, darbojoties nevalstiskajā sektorā. Ir bijusi virkne Zoom tiešsaistes semināru, kuros beidzot sāk runāt par to, kādu ietekmi šis laiks atstāj uz bērniem, jauniešiem, pieaugušajiem... Attālinātais darbs nav atcēlis darbu ar dokumentiem, ir bijis jāpilda diezgan daudz dažāda veida anketas par darbu COVID – 19 pandēmijas laikā, bet īsti tam visam nav tāda noteikta seguma – ko tad tālāk? Un piedodiet, redzot, kā mazinās motivācija mācīties un nogurdina attālinātais mācību process, īpaši pusaudžiem, es „nezūmošu” darbu ar jauniešiem vai praktiskās nodarbības” digitālajā vidē...

Kamēr rosība nenotiek ikkatrā MC „1. stāvs” telpā, Mūzikas istaba ir ieguvusi pavisam citu – ļoti skaistu izskatu. Un tas viss pateicoties biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS” realizētajam LAD projektam „SIS Kusā” (Skaņu ierakstu studija Kusā), kura ietvaros Mūzikas istabā ir izveidota

Skaņu ierakstu studija, kurā ar nepieciešamo aprīkojumu ir iekārtotas divas telpas – par to liels PALDIES SIA „PRO Build” puisiem! Pirmie iepazīšanās darbi ar aparāturu arī ir notikuši, jo muzikālās apvienības „ĶEKARS” dziedošie puisi Andris un Gunārs sarūpēja muzikālu pārstiegumu „ĶEKARA” dāmām 8. martā, kā rakstīja mūsu WA grupā Silvija: „Bez jums šis rīts būtu pelēks!” Paldies par pārstiegumu, tas izdevās! Un zinu, ka

ļoti daudziem – gan lieliem, gan maziem ir ļoti liela vēlēšanās, kaut atkal varētu sanākt kopā un darboties! Dažas idejas un ieceres jau šajā virzienā ir, tāpēc atliek novēlēt:

Uz priekšu..
Preti pavasarim...
Preti jaunām
Krāsām it visā!
Uz tikšanos klātienē,

Iveta, MC „1. stāvs” vadītāja

Dīvaina marta otrā nedēļa...Ziema nesteidz piekāpties pavasarim, kaut pirmās pavasara vēsmas jau jūtas... Pāri mūsu mājai jau pēdējā februāra sestdienā, radot lielu troksni, pārlaidās 7 gulbju bariņš, putni ar katru dienu vairāk sāk čivināt, bet ļoti skumja ziņa sestdienas pēcpusdienā pāršalca Aronas pagastu... Tik ļoti žēl, ka gaidot pavasari, ir apstājusies pukstēt ļoti gaiša cilvēka sirds... Mums ir bijusi fantastiska iespēja tikties ar Jāni Ruņģi, uzklaut viņa stāstus par savu dzīvi, par tās dažādajiem pagriezieniem – gan par skolas gaitām, gan par darba gaitām, gan par dažādiem vēstures likločiem, kas skāruši ne tikai Aronas pagastu, bet visu Latviju. Mums ir saglabājušies audio ieraksti no tikšanās ar Jāni Ruņģi projekta „Aronas pagasts laikmetu griežos” ietvaros un, klausoties šos ierakstus, smaids parādās sejā, jo viņa stāstījums ir tik viegls, tik gaišs, ar humora piesitienu. Savulaik Jānis Ruņģis ir daudz fotografējis Kusu un tās apkārtni. Viņa fotogrāfijās var izdzīvot laiku, kad Kusas skolā notika vērienīgas pārmaiņas, gan to, kad tika būvēts jaunais ceļš, var iejusties dažādos tā laika kultūras dzīves pasākumos, PMK darbībā. Paldies Jānim Ruņģim par šīm vēsturiskajām liecībām, kas šobrīd atrodas MC „1. stāvs” Pilādzīšu istabā. Prieks par projekta noslēguma pasākumu „Baltā galdauta svētki”, kurā pie viena galda kopā savās atmiņās par dzīvi Aronas pagastā dalījās dažādu paa-

Ikara grāmatas „Cietumsargs ar bungu kociņiem” atvēršanas pasākums Rīgā.

Ikara grāmatas „Cietumsargs ar bungu kociņiem” atvēršanas pasākums Rīgā.

1950. g. Jāņa Ruņģa zīmējums (no vecās pagastmājas otrā stāva loga uz Klētiņu māju).

Aronas pagasta laikmeta griežos – Baltā galdauta svētki.

dzu ļaudis. Protams, starp viņiem toreiz bija arī Ruņģu pāris, kas dalījās savās atmiņās. Vienmēr ar prieku daudzi Kusas ļaudis ir vērojuši, kā Jānis rūpējās par savu Veltiņu, viņš vienmēr ar smaidu sejā un paceltu galvu ir gājis – tāds gaišs viņš arī paliks atmiņā.

**1. foto no kreisās Būvniecības darbi pie Kusas skolas,
2. Dīķmalas, 3. Būvniecības darbi pie Kusas skolas,
4. Vecais ceļš pie vecās pagastmājas.
Foto Jānis Ruņģis**

Saviļņojošs pasākums, kurā piedalījāties, bija Ikara Ruņģa grāmatas „Cietumsargs ar bungu kociņiem” atvēršanas svētki. Ikara kolēģi no grupas „Pērkons” ar cieņu un pietāti sarunājās ar Jāni Ruņģi, viņš ar saviem stāstiem varēja iedvesmot ikvienu, viņš lepojās ar Ikara paveikto un visu kā vienmēr piefiksēja caur fotoaparāta objektīvu.

Jānis Ruņģis kā putns ar savu spēcīgo spārnu vēzieniem ir atstājis mums savu vēstījumu par dzīvi, viņš ir licis paskatīties uz savu pagastu kā vietu, no kuras nākam vai kurai veltām savu dzīvi – tā ir piederības sajūta, kuru mums ikvienam vajadzētu glabāt savā sirdī...

Tas putns ir aizlidojis.
Tikko uz plaukstas vēl vizēja mirdzums no viņa.
Kā pēc skrējiena pirkstgalos pulss
Un ātra elpa kā balva.
Tikko taču vēl bija spārnu švīksti un tēli
Bet putns ir aizlidojis un ir bezgala žēl...

**Dziļā cieņā noliecam galvu,
godinot Jāni Ruņģi...**

Kusas dīķis.

Skola.

Rotaļu laukums pie Vērzemniekiem, tagad tur ir aka.

... atkrita debesīs lodziņš vaļā
pilns ar pūpolu vaidziņiem bāliem,
pilns ar marta saulītes spožumu,
pilns ar cerībām, ticībām,
drošumu...

atkrita debesīs saules lodziņš,
atvērās siltos saulstaros maigos,
debesīs zilās un cilvēku sirdīs,
atvērās pavasarīgās ilgās....

(I. Tora)

27. marts bija Starptautiskā Teātra diena, jau otrā – vīrusa ēnā, ar vīrusa laika apgrūtinājumiem. Lauteres Kultūras nams gan dienā, gan vakaros neierasti kluss. Mēģināt nedrīkstam... Bet vēlamies to darīt....

Mūsu Intiņa un Dainis „Sokrāta brīvdienu” koncertā pie Kusas sporta zāles

Sveiciens mūsu svētkos, Inta Grudule, Ināra Siņicina, Dace Baduna, Maija Supe, Sarma Dzene, Ruta Krasovska, Aina Spūle, Helmut Pujat, Armand Kecko, Gunār Anderson, Harij Vanag, Egija Smilga-Vilcāne, Aivar un Lilita Kazušī!

Sveiciens Kusas pamatskolas drāmas skolotājām Ivetai Ļubovickai un Ilonai Sārei, un viņu 4. un 7. klašu skolēniem, PII vadītājai režisorei Silvijai Čurkstei un visjaunākajiem teātra draugiem!

Pavasara, vasaras un aktīvu mēģinājumu gaidās, amatierteātra „Āronieši” režisore **Laima**

Aicinām ikvienu Aronas pagasta iedzīvotāju – gan individuāli, gan ģimeni, gaidot pavasara gaišākos svētkus, piedalīties konkursā „Manas šūpoles” – ar savu izdomu, atraktivitāti, atjautību ļaut vaļu fantāzijai un izgatavot vai sapost Lieldienām šūpoles.

Lūgums tās nofotografēt un attēlu līdz 6. aprīlim nosūtīt uz e-pastu: rudite.prikule@madona.lv vai WhatsApp – mob. 26531050, klāt pievienojot sūtītāja vārdu un telefona numuru.

Interesantāko ideju autorus gaida pārsteiguma balvas.

Rubrika „Pietura” pašlaik atrodas „dīkstāvē”.

Uz tikšanos kad situācija valstī uzlabosies!

MŪŽĪBAS BALSS

Vairs neiešu pa sila sūnu taku,
Neglāstīšu bērza tāsi balto.
Vien egļu zaru nolieciet man blakus,
Lai vieglāk ir, lai nejūt zemes elpu saltu.

(K. Apškrūma)

Reģistrētie mirušie:

Joanna Briška

10.04.1928. – 13.12.2020.

Egils Šīris

14.07.1954. – 28.12.2020.

Jānis Škapars

12.01.1957. – 01.01.2021.

Igo Lacmanis

13.10.1949. – 12.01.2021.

Emīlija Nagle

27.02.1932. – 22.02.2021.

Zenta Aina Pusplatā

04.02.1923. – 27.02.2021.

Aldis Vabulis

22.11.1962. – 28.02.2021.

Jānis Kazušs

05.04.1933. – 01.03.2021.

Gatis Vabulis

10.08.1968. – 02.03.2021.

Jānis Ruņģis

14.07.1931. – 13.03.2021.